

קהל שערי אברהם-פרשת יתרו-שיעור עיון בענין אמונה

מצוה כה

מצות האמנה במציאות השם יתברך

מנחת חינוך > מסכת ירושלים > א / באביד, יוסף / עמוד 159
הודפס מאוצר החכמה

מצוה א היא הצווי אשר צונו בהאמנת האלהות, והוא שנאמין שיש שם עלה וסבה הוא פועל לכל הנמצאים, והוא אמרו אנכי ה' אלהיך.

משנת תורה > מהלכות תורה > (ספר המצוות) / משה בן מימון (רמב"ם) / עמוד 176
הודפס מאוצר החכמה

ועם כל זה ראיתי לזעל ההלכות
שלא ימנה אותה מנה מכלל תרי"ג

מור"ה, והנראה מדעתו של זעל ההלכות שאין מנין תרי"ג מנות אלא גזירותיו יתעלה שגור עלינו לעשות או מנענו שלא נעשה, אצל האמונה במציאותו יתעלה שהודיע אותה אלינו בצורתו ומופעים ונגילוי השכינה לעינינו הוא העיקר והשורש שממנו נולדו המלות לא ימנה בהשגות, והוא מאמר החכמים גזור עליהם, עשו קבלת המלכות ענין צפני עזמו והמלות הנגזרות מאתו יתעלה מענין אחר, ועוד כי מה הפרש בין הדיבור הזה ובין מה שאמר יתעלה משנת תורה > מהלכות תורה > (ספר המצוות) / משה בן מימון (רמב"ם) / עמוד 176
הודפס מאוצר החכמה

והוא שנאמין שיש שם עלה וסבה הוא פועל לכל הנמצאים, והוא אמרו אנכי ה' אלהיך.

משנת תורה > מהלכות תורה > (ספר המצוות) / משה בן מימון (רמב"ם) / עמוד 176
הודפס מאוצר החכמה

א אין לידע שאותו שברא שמים וארץ א) הוא

לבדו מושל מעלה ומטה ובד' רוחות כדכתיב (שמות כ)
אנכי ה' אלהיך וגו'

א) הוא לבדו מושל. פי' שלא מסר את הנכנס העולם לאחר שברא לידי המלות, אלא הוא בעצמו המושל והמנהיג. וזה מתבאר דעת רבינו ז"ל לענין מנין המלות. דהנה הרמב"ם ז"ל צוה ה' יסרה"ם וצסה"מ מ"ע א' פי' כוונת כך קרא דאנכי ה' וגו', דהצווי הוא על האמונה במציאותו ית' ושהוא צרא את העולם, עיי"ש.

עמוד נהג > מסמ"ם > עם שבין השוברים / א / יצחק בן יוסף מוסקוביץ / ישיבת אור ישראל אשדוד / עמוד 17
הודפס מאוצר החכמה

8

א מצות עשה להאמין כי אותו שנתן לנו את התורה בהר סיני על ידי משה רבינו הוא ה' אלהינו שהוציאנו מצרים שנאמר (שמות כ) אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים: (פי' שהים א, יסרה"ם פ"א ת"ז)

יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון, והוא ממציא כל נמצא. וכל

משנת תורה > מהלכות תורה > (ספר המצוות) / א / משה בן מימון (רמב"ם) / עמוד 16
הודפס מאוצר החכמה

מצוה א היא הצווי אשר צונו בהאמנת האלהות, והוא שנאמין שיש שם עלה וסבה הוא

א יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי. ולא כתב להאמין לפי שעיך המצוה היא על ידי הידיעה האמיתית כדרך שעשה אברהם אבינו ע"ה ועל דרך דע את אלהי אביך ועבדו אשר על ידי זה תתחזק ממילא האמונה בלבו ויחול עליו מצות היחוד והאהבה וכו' וכן עשה רבינו בתחילת מנין מצות יעו"ש.

אוסף מפרשי הרמב"ם - מעשה רקח א / ריק - רקח, מסעוד חי בן אהרן / עמוד 27
הודפס מאוצר החכמה

ואילו ביד החזקה מבואר דאנכי ה' אלוךך הוא ידיעה. והדברים לכאורה סותרים. ומביאים שהגרי"ז שאל את אביו הגרי"ח סלוביצ'יק שאלה זו, והשיב, שביד החזקה מדובר ע"מ שבני אדם יכולים לתפוס בשכלם, שבוה צריכים להגיע לדרגה של ידיעה, שנוכל לדעת מתוך הבריאה מציאותו יתב', מבשרי אחזה אלוה, ואילו בספר המצוות הכוונה היא בדברים שהם למעלה מהשגותינו, שבהם חייבים אנו להאמין, מאחר ולא שייך בהם ידיעה, ואין כאן סתירה.

ילקוט יוסף - יט - פסח ג / יוסף, יצחק בן עובדיה / עמוד 11
הודפס מאוצר החכמה

12

7